

Fóia acést'a ese totu a opt'a di — Pretiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu Tóte siodienile si banii - deprenu dar prenumeratiunile se primescu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri ; pe anu meratiune sunt de a se tramite la in tóte dilele. 7 fl. 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. Redactiune: Stral'a lui Leopoldu Nr. 4.

Canteculu alegatoriloru romani.

(Pentru Ungari'a si Banatu.)

Fruandia verde de secara,
A sunatu o veste 'n tiéra,
A sunatu o veste buna,
Câ diet'a ér s'aduna.

Fruandia verde rosmarinu,
Nu ni trebe unu straimu,
Nu ni trebe renegatu,
Ci romanu adeveratu.

De ai simtire romanésca,
Spune mi, cine sê traiésca?
— Sê ni fia deputatu
Unu romanu adeveratu!

Haidati toti sê fimu de-unu cugetu,
Si cu-o inima si-unu sufletu,
Sê ni-alegemu deputatu,
Unu romanu adeveratu!

Nu ni trebe Deákistu,
Nu voimu nici Tiszaiatu,
Ci romanu adeveratu,
Vomu alege deputatu.

Haidati toti sê fimu de-unu cugetu
Si-cu-o inima si-unu sufletu,
Sê ni-alegemu deputatu
Unu romanu adeveratu!

Tu-mi esti frate, eu ti-su frate,
Doi saraci de libertate,
De vrei sê fii usioratu,
S'alegemu romanu curatu!

Fruandia verde de colfa,
Numai unu romanu ne scie,
Câte rele amu rabdatu,
Elu ni-a fi dar deputatu.

Fruandia verde din carare,
Susu romane micu cu mare,
Haid s'alegemu deputatu
Unu romanu adeveratu!

Gur'a Satului.

Depesie telegrafice. (Serviciulu Gurei Satului.)

Tinca. Dlu Gozsdn afara de complexulu seu memorabilu, mai are si meritulu acél'a, câ decandu s'a alesu dsa la noi deputatu, de atunce nu mai potemu scóte la cale cu altu deputatu romanu.

Alesdu. Partitulu natiunale e fórté bine disciplnatu. Toti ro-romanii adeverati si-a promisv voturile loru — contelui Zici.

Margitta. Noi mai asceptâmu inca tempuri mai bune, candu o generatiune nóua ne va desceptá si pe noi din somnulu celu de mórté, si ni va spune, câ si noi suntemu romani, si avemu dorintie natiunale.

Ugra. Nu e destulu óre, câ in 65 amu voitu sê candidâmu? Sê ne espunemu éراسi? Si sê spunemu in fati'a unguriloru, câ si noi suntemu romani? Sperâmu, câ atât'a sacrificiu nu pretinde de la noi scump'a nóstra natiune!

Fauru la Popasu.

Mers'a Fauru la Popasu,
Ca sê faca ce-va hasu,
Si-a dfsu: „Scumpulu meu Popasu,
Haid' sê facemu noi unu hasu.“
— Ce sê fia acelu hasu?
Me 'ntrebi scumpulu meu Popasu,
Sê fimu deákisti, Popasu,
Éta principalulu hasu,
Lucra pentru ei Popasu,
Câ-ci avé-vomu si noi hasu!
Si raspunde celu Popasu:
Bine, o sê facemu hasu!

G. S.

Cantece cortesiesci.

III.

Pentru laudarea dlui Iváskovits.

Frundia verde de macriciu,
Reu e de Iváskovits,
Reu e frate dieu de totu,
Câ-ci nu are nici unu votu.

Merge elu din satu in satu,
Ca sê fia deputatu,
Vede câ e reu de totu,
Câ-ci nu are nici unu votu.

— Mei chinese, mei fartate,
Eu ti-oiu face direptate,
Dar apoi sê-mi dai unu votu!
— Nu potu, domnule, nu potu.

— Onorate domnu parinte,
Da ti-oiu mere dulci, placinte,
Dar apoi sê-mi dai unu votu!
— Nu potu, domnule, nu potu.

Astfelu elu din satu in satu
O patiesce cam ciudatu,
Toti i dîcu, câ ei nu potu,
Ca sê-i deie a loru votu.

Frundia verde de macriciu,
Reu e de Iváskovits,
Reu e frate reu de totu,
Câ-ci nu are nici unu votu!

IV.

Sê traiésca Ratiu de Caransebesiu!

Frundia verde 'n alunitia,
Merge Ratiu la Moravia,
Si acolo cum sosescce,
La poporu asié vorbesce:

„Ascultati-me, o frati,
Eu sum Atanase Ratiu,
Nobile de Caransebesiu!
(Ungurii toti striga: Helyes!)

Am vinitu eu cu unu doru,
Pe Mocioni sê-lu doboru,
Am vinitu si-am alergatu,
Sê m'alegeti deputatu.

Eu nu sum unu Tiszaistu,
Ci unu falnicu Deákistu,
Eu-su acel'a, care-am fostu
Si voi fi totu omulu vostu.

De voiti voi unu programu,
Éta-l'ati in scrisu lu-amu:
Tóte câte-su, pe pamentu,
Bine sunt asié cum sunt!“

Dar poporalu micu cu mare
Dîce cu inversiunare:
„Nu te-alegemu deputatu,
Ciép'a ciórei n'amu mancatu!“

V.

Visieu Guleru.

Frundia verde, talp'a gâscei,
Reu me doru calcâile,
Frundia verde macisiu,
Reu s'aude din Beinsi!

Reu s'aude, frate reu,
Câ-ci sermanulu meu Visieu
N'o sê fia deputatu,
Si toti canta nencetatu:

„Frundia verde 'n temeteu,
Nu ne trebuie Visieu,
Carele nici nu ni-a spusu,
Ce-a facutu acolo susu.

Nu ne trebuie Visieu,
Câ elu nu-e de neamulu meu,
Nu-e romanu curatu, iubitu,
Ci-e unu rusu si ungritu.

Frundia verde verde'n fênu,
Vomu alege unu romanu,
Unu romanu adeveratu
Sê ni fia deputatu!

Frundia verde de aluna,
Sê strigâmu dar dimpreuna:
Frundia verde 'n pragu sê-i crésca,
Si Ionescu sê traiésca!“

Gur'a Satului.**Sfara mare intre mamaligari.**

V'am povestitu in nrlu trecutu, ce sfara mare s'a facutu in tier'a mamaligariloru, candu s'a latitu vestea, câ satrap'a loru Régifalusy e mutatu in altu locu.

Acuma s'ascultati ce s'a intemplatu?

Toti mamaligarii plangeau. Nu pote — ai audi decâtu siuscâri si intrebâri: Ore nu cumva ne bate dieu sê capetâmu unu altu satrap'a de sangele nostru? — O nu, respundea altulu, asta ar' fi pentru noi mai multu decâtu mórte; nu ni trebue numai Régifalusy.

Erá sê se faca rescóla in tiéra, ce dóra se si intemplá, déca betranii si intieptii poporului nu se adunau sê tiena svatu. Svatulu se incepù; limbele celoru adunati erau ca legate; plangeau lamentau si nu sciau ce sê se faca, — candu éca se radicá Pavelu apostulu, din semintí'a lui Dragosiu, logogofetulu tierei si descoperi ce-va in cartea venita de susu, apoi luandu cuventulu din graiu asié grai. Nu plangeti, nu ve superati, bunu e Ddieu si e mare indurarea lui, elu a tramisu a supr'a mea Duhulu santu si mi a luminatu mintea, ca si eu sê ve luminezu pre voi slugi netrebnci. Satrap'a nostru Régifalusi e numitu satrapa si in alta tiéra, dar nu e mantuitu de satrapatululu tierei nóstre, — elu va fi alu nos-

tru si mai departe. Ddieu sê-i tieng cinstea si sanetatea Mariei sale! — Hurrah! Eljen, sê traiésca erupse din tóte gâturile in câtu mai câ se ruiná pre ei cas'a, in care se tienea svatulu.

Apoi s'a facutu carte mare si s'a tramisu in Mongoli'a la Pesce, in care carte mamaligarii se róga pre ceriu si pre pamentu, pre totu ce e santu si constitiunale, nu cumva sê-i pedepsésca atâtu de amaru lipsindu-i de satrap'a Régifalusy. — Cu aceste s'a inchisu svatulu si s'a departatu fia-care la vét'r'a sa odihaitu, câ-ci „Terra mamaligariorum salvata est.“ Ovatiuni si bucuria in tiér'a intrega; sér'a iluminári spirituose, — voiam se dîcu insufletitore. Sê traiésca mamaligarii!

Dualismu in limb'a oficiósa.

De unu tempu se spedeza din „Cetatea de mamaliga“ epistole oficióse câtra protopopii romani, sub urmatori'a adresa:

„A magyar királyi vallás- és közoktatási ministeri biztostól, — preonoratului si reverendisimului domnu N. N. protopopu — hivatalból in N-“

No dar' sê nu ne mirâmu, respectivulu biztosiu ministeriale primo: e chioranu, secundo e inspectore scolare — *in spe*, tertio: e deputatu — *in spe*; prin urmare e omu constitutiunale, dualisticu si nationalistu romanu.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Óre pentru ce se numescu popii cei mari „prelati“?

F. Pentru că traiescu bine, suntu grasi, si pre lati.

T. Eu am vediutu si slabi, uscati.

F. Aceia n'au gazdaritie bune.

Imperatulu Iosifu si romanulu din Ardealu.

Amblandu imperatulu Iosifu incognito in tiéra, si voindu a se convinge in persóna despre starea poporului, intrà langa Abrudu în o casutia. Step-anulu casei erá chiar singuru a casa, si crepá unu butucu.

— Sér'a buna! — lu-salutá imperatulu.

— Multiamu dtale. Siedi la noi jupane.

— Haid' sê intrámu in casa, observá imperatulu, cá-ci aice p'afara e cam rece.

— Bucurosu!

— Vedi, omu bunu, vestmintele si crucile aceste, cari le portu? Ce socoti, cine sum eu? — lu-intrebá imperatulu dupa ce intrara.

— Esti unu domnu mare, respunse tieranulu uimitu de splendórea vestminteloru decorate.

— Asié e, respunse Iosifu, eu sum imperatulu, si vreu sê petrecu o nópte la tine.

Romanulu se bucurá. Trase unu scauneciu langa focu, lu-sterse cu arip'a tiundrei, si imbiandu pe imperatulu sê siéda, esí si strigá cátu potú la copilulu de la oi sê aduca a casa berbecele celu mare.

Berbecele sosi. Soc'á tieranului facú o tocana buna si o mamaliga minunata, si asternandu cârp'a pe unu scaunu, puse mancárilu acolo, — éra barbatulu mai aduse o óla de vinu, se pusera toti la cina. Dar pana ce mancá imperatulu, barbatulu siopti muierei sale: „Dómne, cá multu cósta o cina pentru imperatulu.“

Dupa cina i facura patu in paie, si Iosifu dormi ca unu imperatu.

Deminéti'a imperatulu a multiamitu tieranului pentru primirea cea buna, si i-a dîsu sê céra de la dinsulu, ce va voi.

Tieranulu respunse, cá se bucura fórté, cá a avutu norocire a primí in cas'a sa pe imperatulu, dar nu cere de la elu nimica, ei numai atât'a ca de alta-data sê nu mai mérga la cas'a lui, cá-ci elu e omu seracu!

TANDA si MANDA.

T. Óre ce omu cu spiridusiu póte fi prunculu Banatuli, de elu scíe bagá doi bani in trei pungi? Eu ast'a n'o pricepu.

M. E greu de a pricepe dar mie mi-a spus'o Gur'a Satului pentru cá si acest'a scíe multe lucruri de noi nu le pricepemu.

T. Apoi cum? Spune!

M. Unu banu lu-baga in o punga, apoi punga o бага cu banu cu totu in o alta punga mare, si pe urma altu banu lu-baga in alta punga, asié dara doi bani in trei pungi.

T. Alu dracului e némtiulu, cá de buna séma némtiulu l'a invetiatu.

T. Audit'ai, cá in Carasiu s'a stricatu calindariulu romanescu?

M. Cum asié?

T. Acolo de cáti-va ani e totu lun'a lui — fauru.

M. Aceea-e bine, cá barem nu li trebuie atât'a se mance ca si in alte locuri.

T. Dar ce esti tristu?

M. Mi-ar trebui si mie o punga cu bani.

T. Vedi, de ai fi mortu si in raiu, apoi ai poté culege si tu o punga dóne de pe pomulu raiului, cá acolo sunt destule.

M. S'a gatatu si de-acolo. Tóte le-a culesu parintele — „dragutia.“

Curiosu.

In Logosiu intr'o menageria de câte-va capete, se afla si unu *Mátyás* ciocu rosu, carele a invetiatu a strigá: Deák, Deák:

E de mirare cum si animalele, se potu invetiá la devisa politica, si se 'ntrecu unele cu altale.

Nu ne trebuie pogramu!

Urmatoriulu incidentu s'a intemplat la conferinti'a natiunala din Beinsi.

Unulu dintre vorbitori intrebá de cei de fatia:

— Voiti programu?

— Nu ne trebuie pogramu! — respunsera in unanimitate tieranii carii erau de fatia.

Dinsii adeca nu intielesera, ce va sê dica cuventulu „programu“; candu apoi unulu dintre inteliginti li esplicá intielesulu acestui cuventu, disera:

— Noi amu ganditu, cá voiti sê alegemu pe Gramu, — acesta nu ne trebuie!

Acrobatii natiunii.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu Emericu Bartalits in Pest'a.